

El Felsefesi Ve Tarihsel Yararlılık 12

– Uraz Bayram · 05 Kasım 2022

Dördüncü tarz yaratılışa göre köle boğaz tokluğuna çalışıp, efendisi için üreten ve emeği de efendisi tarafından meşruiyetle sömürülen kişiydi. Oysa mülk sahibi huzurlu, huzur hakkı olan kimselerdi. Huzuru amadeydi. Köle gibi huzursuzluk beylere, bey efendilere yakışmazdı!

Üreticiler başka tarz mülk sahibi olmayı meşru kılan tacirlerin ve ihracatçıların “ticaretin on da dokuzu kazançtır” deme meşruiyeti içinde kandırılıp sömürülürler. Yani aldatmanın onda dokuzu hileli kazançtı. Köleler, üreticiler efendi karşısında hiç bir hakkı olmayan ve efendi kapısında aradıkları rızıkları üzerinde aldatılan kişi modeliydiler.

Artık bakış açınız ve değer yargılarınız kolektif üreten, üretim ortakları girişmeli değildi. İtibar ve değer yargılarınız mülke ve mülk sahipliğine göre bir mülk ve mülk sahibi kutsamasıydı.

Mülkü ve mülk sahibini kutsayıcı bağlamla örneğin “servet düşmanı” gibi çok özlü ve veciz bir değer yargısına tabii bakış açısını, meşruiyet ile ortaya koyuyordunuz!” Gerçek nesnel ve inşacı temeller üzerinde meşru olamadığınız için insanlara böyle si sözlerle saldırıyordunuz!

Bu tarz sözlerin hiçbir geçerliliği yoktu. Serveti, servet yaratmıyordu. Bir bavul parayı odaya koyduğunuz zaman o bavul sabaha kadar iki bavul para olmuyordu. Serveti de servet sahibini de yaratan kolektif emektir. Servet düşmanı demekle kolektif emeği de yok ediyordunuz.

Mal, mülk kutsamalı sahip olucu ayrışmalarla ve isimlendirmeleriyle kişiler birbirinin eşit olamıyorsa, El 'e kulluk bağlamı içindeki bir köle efendisine eşit olmaz mıydı?

Olurdu hem de bal gibi olurdu. Hem de El 'e kulluk etme yarışı içinde efendiye eşitler olmak demek, El 'in mülk sahibi olmasını kabul etmek demektir. Ezmeyi, ezilmeyi ahit ilemedemektir. El 'in kendi mülküm dediği kolektif birikimli zenginliği El 'in istediği gibi ihalelerle dağıtacak olma meşrulaşmasını kabul edip onaylamak demektir.

El 'e kulluk (vatandaşlık) üzerinde efendi köle eşitleri olmayı ittifak etmekten daha geçerli bir mülk sahibi tanın lığı ve kaderleri belirleyen rızık dağıtma tanımlığı icat edemezsiniz. Köleci sistem eskiyen yerine yeni sözcük üretiyordu. Mülk sahibini kutsayan tanıklıkta alan bir kez açılmıştı. Bu alan içinde kalmak koşuluyla hangi tür sözcükle ne yana koşarsanız koşun hep şırası çıkan olursunuz!

Bu nedenle köleci mana içinde yeni anlamlı sözcüklerle köle ile efendi arasındaki çelişkilere karşı çelişki dirençlerini ortaya koyma şekli de oluşmuştu. Bu kes de köle dirençlerini haklı ya da meşru kılmak için

efendi ile kendi arasına vatandaş gibi bir El mana anlayışı koymuştu.

Bu nedenle size hep vatandaş muamelesi yapılır. Köleci mantığın kendisi ile efendisi arasına koyduğu kul oluşta eşitlik gibi bir El mana anlayışı köleye iki bakımdan iyi geliyordu.

Bu mantığa göre efendi de bir kuldu. Efendi de El 'in kuluydu. Bu durumda El m lk  olan efendi olmaktan sıyrılmış insanların eşitliğini kulluk üzerinde gerçekleştiren bir bağlama dönüşmüştü.

Yani köle zannı efendiyi sözde kendisi gibi El' e kul yapmıştı. Bu zan köleye haz veriyordu. K le, efendinin kulluğu ile kendi köleliğini eşitlemişti.

Oysa kullukta eşitlik fıkri hesaba çekilme düşüncesinden doğuyordu. Kölenin efendiye soramadığı hesabı köle kullukta eşitleşme üzerinde efendiye soruyordu. Fakat efendi hayır ve hasa netlerle bu duvarı aştığı gibi kendi mülküne olacak tarzleri bu düşünce ile korkutacaktı.